

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/50/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011526
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120011526.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného G. P. nar. XX.XX.XXXX, o žiadosti odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 05.11.2020 č. k. 3PP/105/2020-30, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 29.04.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného G. P., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného G. P., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. O. K. č. XX, o podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.05.2020 sp. zn. 4T/101/2019, právoplatný dňa 28.05.2020 zamietol.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 30-32 spisu.

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmieňaného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností okresný súd konštatoval, že táto nie je splnená v plnom rozsahu, pričom okresný súd vychádzal z obsahu hodnotenia ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že správanie a vystupovanie odsúdeného nebolo počas výkonu trestu na požadovanej úrovni, nakoľko porušil plnenia zákonných povinností. Disciplinárne bol riešený jedenkrát. Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd poukázal na viaceré záznamy z odpisu RT, pričom uviedol, že sa jedná o špeciálneho recidivistu, teda v prípade odsúdeného vyhodnotil, že nie je u odsúdeného možné dôvodne očakávať, že po podmieňanom prepustení bude viesť riadny život.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, zahlásil sťažnosť odsúdený (č. I. 29 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu JUDr. Zuzany Csenkyovej (č. I. 46-48 spisu).

V písomne podanej sťažnosti uviedol, že od výkonu trestu je na slobode vyše roka, pričom sa správa slušne bez akéhokoľvek priestupku či protispoločenského konania. I napriek tomu, že bol v minulosti 6 - krát súdne trestaný, tak mu boli ukladané podmieňané tresty odňatia slobody a v skúšobnej dobe sa vždy osvedčil a hľadá sa na neho ako na netrestaného. Podľa názoru odsúdeného okresný súd neskúmal, akého priestupku sa vo výkone trestu dopustil, teda v čom vlastne spočívalo porušenie zákonných povinností. V ďalšom poukazuje na to, že okresný súd sa vôbec nezaoberal jeho osobnými pomermi, na ktoré poukazoval na verejnom zasadnutí a ktoré sú spôsobilé mať význam pre rozhodnutie o jeho žiadosti. Uvádza, že v zmysle rozhodovacej praxe súdov sa zohľadňuje i trestná minulosť, pri tom však treba zohľadniť závažnosť odsúdenia a tiež počet jeho prípadných podmieňaných prepustení v

minulosti a tiež že bol vo výkone trestu prvýkrát. Na základe uvedeného navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie okresného súd zrušil a vrátil na nové konanie a rozhodnutie alebo sám rozhodol a vyhovel jeho žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody s určením primeranej skúšobnej doby aj za prípadného uloženia dohľadu probačného a mediačného úradníka a za súčasného uloženia primeraných obmedzení a povinností.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzdal práva na podanie sťažnosti.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť

b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle citovaného ustanovenia § 192 odsek 1 Trestného poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom a tak zistil, že sťažnosť podala oprávnená osoba v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť odsúdeného však nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že:

- odsúdený G. P. vykonal v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.03.2019 sp. zn. 4T/33/2019, v trvaní 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

- trest odňatia slobody vykonával od 17.06.2019 do 17.02.2020

- odsúdený bol rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 26.05.2020 sp. zn. 4T/101/2019, právoplatný toho istého dňa na súhrnný trest odňatia slobody v celkovej výmere 11 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň bol týmto rozhodnutím zrušený trestný rozkaz Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 08.03.2019 č. k. 4T/33/2019 vo výroku o treste.

Sťažnostný súd je toho názoru, že okresný súd po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody postupoval procesne bez akýchkoľvek pochybení, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody, vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozviedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil len formálnu podmienku na podmienené prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie oboch materiálnych podmienok na podmienené prepustenie.

Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštancnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakovával vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS možno zistiť, správanie a vystupovanie odsúdeného počas výkonu trestu nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko bol disciplinárne riešený jedenkrát za porušenie plnenia zákonných povinností. Disciplinárne odmenený nebol. Nad rámec odôvodnenia k nesplneniu prvej materiálnej podmienky okresným súdom, sťažnostný súd konštatuje, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním nepreukázal polepšenie, preto na naplnenie účelu trestu v zmysle Trestného zákona bude potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu celého trestu. Sťažnostný súd teda nevzhladol progres - polepšenie v správaní odsúdeného. Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom konštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky z dôvodu menej priaznivej resocializačnej prognózy. Ako vyplýva z odpisu z registra trestov

odsúdený G. P. bol 6 x súdne trestaný. Zároveň opakovane páchal druhovo rovnakú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil až 4-krát a hľadá sa na neho ako na „špeciálneho recidivistu“ vo vzťahu k trestnému činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Záver z celkového zhodnotenia osoby odsúdeného a jeho doterajšieho života, teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neumožňuje prijať pozitívnu prognózu jeho budúceho správania, t. j. že bude žiť v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Je možné preto konštatovať, že výchovné pôsobenie a pozitívne pôsobenie je možné iba počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody.

Početnosť predchádzajúcich odsúdení vedú potom k logickému záveru, že ani predchádzajúce odsúdenia, nemali na neho ten výchovný účinok, aby ho viedli k riadnemu životu. Niet prečo sa rozumne domnievať, že podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel.

K sťažnostným námietkam krajský súd iba konštatuje, že súd nemá povinnosť skúmať, akého priestupku resp. akú zákonnú povinnosť vo výkone trestu odsúdený porušil. Smerodajný pre súd je záver, že jeho správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, nakoľko bol disciplinárne potrestaný. Rovnako krajský súd uvádza, že je absolútne irelevantné, že bol odsúdený prvýkrát vo výkone trestu odňatia slobody a doposiaľ mu boli ukladané podmienené tresty odňatia slobody pri ktorých sa osvedčil. Naopak zo správania odsúdeného možno vyvodíť záver, že páchanie trestnej činnosti nebolo u odsúdeného len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale ide o osobu, ktorá opakovane páchala trestnú činnosť.

Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmienené prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Krajský súd na základe vyššie uvedeného konštatuje, že trestná minulosť odsúdeného teda vyvoláva zreteľnú obavu z recidívy jeho protiprávneho správania sa v prípade jeho podmieneného prepustenia. V jeho prípade teda prevažuje legitímna potreba ochrany spoločnosti pred ním ako páchatelom trestnej činnosti. Osoba odsúdeného, ako recidivujúceho páchatela, nevytvára predpoklady na úvahu, že v prípade podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život.

Rovnako ako okresný súd, aj sťažnostný súd je toho názoru, že všetky vyššie uvedené skutočnosti neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže sťažnostný súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, jeho sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle citovaného ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.